

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félfévre 6 kor-
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termékek szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

A béke zászlaja.

A sátoraljaújhegyi gyártelepi dal- és önképző-
kör zászlószentelési ünnepélyére.
— aug. 16.

Föl, föl a zászlót, munka hősei,
Föl, föl a zászlót béke — bajnokok!
A nap ma fényét nektek szenteli
S öröme esendül fenn a bérczi fők.
Koszorú leng a béke zászlaján,
Most arra tüzi azt a honleány!

A harmezdkön ezer éven át
Viutak apáink a magyar honért,
Véren nyercék ök a szabad hazát
S halálom a borostyánt és babért;
Ma már szabad a hon minden fia
S szabadságunknak munka a díja.

Oltárt csak egyet ismert a magyar,
Egy tettet ismert, egy mesést, csodást:
E földet, a mely ápol s eltakar
S a honszerelmi önfeláldozást;
Rátok hagyják ezt a hon ősei,
Vegyétek át, ti munka hősei!

Föl, föl a zászlót! és a vér helyett
Csorogjon a verejték-áldozat;
Ész, kar hatalma, véső és eset,
Nyercjen a honnak új babérokat;
Mert nemzetekbe éltet és erőt
Ma nem a fegyver, de a munka önt.

Előre csak, előre honfiak!
Szabad, dícső lesz újra még a hon,
Ha szárnyat öltve, mint a sasfiak,
A hon szerelme leng zászlótokon;
Magyar földön, míg ősi vérbe lép,
Munkában edzve rab nem lesz a nép!

A ZEMPLÉN TÁRCZÁJA.

Finale. . . .

Elmondták néked: hogy a multak árnya
Lázás éjszakákon nékem megjelen,
S én srok úgy, miként szokott a gyermek,
Hogy eltévesztém cédom s életem;
Hiszen ez úgy van, úgy. . . .

Elmondták néked: hogy az én jövőmnek
Nincs célja már, mely jó uthoz vezet,
És egy fuvallat szerteszt dobálja
Sok dőre álom, csengő rimemet;
Hiszen ez úgy van, úgy! . . .

Elmondták néked: jobb a fényben élni
Szegénység jár dalos koldus nyomán,
Nevetni kell ma minden trobaduron,
A föld megannyi kóbor lantosán,
Hát ez is úgy van, úgy. . . .

Elmondták néked: hogy ma minden álmot
A legelső szél szerteszt dobál,
Ah! mily jól tetted édes rózsaszálom,
Hogy aki mondta, arra hallgatál:
Hiszen az úgy van, úgy! . . .

Németh Pál.

Ma félre gond, ma félre, csüggedés,
Ne nézzük a borút hazánk egén,
Mert forr az élet, lesz még ébredés,
Nem lesz e hon sem mindig ily szegény;
Virág nyílik majd bérczeink felett
És koszorút nyer minden honfi tett!
Fejes István.

218—234.

Sátoraljaújhegy, augusztus 16.

Ne higgye a nyájas olvasó,
hogy azok a számok, melyeket
cikkünk felébe irtunk, csak arra
valók, hogy babonás öregasszo-
nyok megtegyék a — temesvári
lottóba, ha ugyan még volna te-
mesvári lottó. Ez a két szám a
magyar nemzet egy felette fontos
lottéria játékának száma és aligha-
nem ternót csinálunk még velük.

Azt jelenti ugyanis a két szám,
hogy — mint a legutóbbi köz-
gazgatási bizottsági ülésen az alis-
páni jelentés konstatálta, Zemplén-
vármegyéből a mult hóban 218
egyén vándorolt ki és 234 tért
vissza. Ezek olyan adatok, melyek
megérdemlik, hogy gondolkozunk
rajtuk s következtetést vonjunk le
belőlük. Annyi szomorú statisztikai
adat után tehát végre egy, amely
reménységűt nyújt. A sötétségből
elővillant a hajnal jelző vékony
derengés. Közélg a viradat.

Távol legyen tőlünk, hogy eb-
ből az első számadatból vérmes
réménységet vonjunk le. Hogy
olyan reményeket tápláljunk, me-
lyek a valóságban szétszlanak s
csak egy újabb csalódás keserű
emlékeit hagyják hátra.

Nagyon jól tudjuk, hogy ez
első eredmény után nem érkezett
még el az idő, hogy biztosak lehes-

sünk a kivándorlás oly sokat vi-
tatott kérdésének kedvező megol-
dása iránt. Fékezük tehát a lel-
kesedést, mely az első pillanatok-
ban urrá lett felettünk, és nézzük
az első eredményt a hidegen szem-
lélő és a tényeket mérlegelő em-
ber szemével.

Abból a 234 emberből, aki
egy hónap alatt visszatért Zemplén
vármegyébe — jól tudjuk — na-
gyan kevés akad, akinek a haza-
terést ama hazafias jó szándék su-
galta, melyet annyiszor hangozta-
tunk. Azok a derék magyarok bi-
zonyára el sem olvasták a magyar
lapok ama nyári vezércikkét, me-
lyekben fenytő sorokkal védoljuk
a magyar földtől idegenbe szakadt
véreinket, hogy mért hagyják el
oly könnyen ezt az édes hazát.
Igy valószínű, hogy a Nemzeti
szövetség pazar zászlószentelési
ünnepélye sem hatotta meg annyira
derék véreinket, hogy ott hagyva
gyárat, bányát, egyenesen hazatart-
sanak, mint annak idején a Lenkei
huszárezrede. Noha bizonyos, hogy
ha Rákosi Jenő ez ünnepélyen
tartott gyönyörű beszédjét a ki-
tünő magyar újságíró ott, Ameri-
kában előszóval mondotta volna
el, hazahozott volna vele egy
csapat munkás magyart. Mert az
élő magyar szó ereje bűvös ha-
talom.

Ismételjük: tudatában vagyunk
annak, hogy a visszavándoroltak
közül sokat épen a szükség hozott
haza, mert úgy találták, hogy itt
könnyebb megélni, mint a tenge-
ren túl, sokat talán hatósági in-
tézkedés szállított vissza a kiván-
dorlók közül, sokan családi okok-

esavarta a villanylámpákat. A kék
üveg szelid, meleg fényt terjesztett az
izléses, barátságos szobában.
— Bánhidu ur! — jelentette a
szobaleány.

Magas, barna férfi lépett a szo-
bába. Az asszony néhány lépéssel a
vendég elé ment s barátságos mosoly-
lyal nyujtotta feléje jobbját.

— Szép öntől, hogy meglátogatott!
A férfi az asszony keze fölé ha-
jolt, a gyöngéd csókkal mintegy há-
láját fejezte ki a szives fogadtatásért.

— Csakhogy ismét láthatom önt
asszonyom. Higgye meg, hosszas be-
tegsége szinte beteggé tett engem is.
De ön már jól van, látom az arcán,
bár egy kissé bágyadtak látszik
még!

A sötét szemek aggódó gyöngéd-
séggel néztek a nő halvány, érdekes
arcába.

Az asszony egy ernyőzött lámpa
alá ült egy török kerevetre. A férfi
egy alacsony széken, az asszonynyal
szemben foglalt helyet. Nehány per-
cig hallgattak. Az asszony kissé gú-
nyos mosolylyal nézett a férfira, az
meg idegesen pödörgette bajuszát.

— Miért nem beszél? — kérde-
tréfásan Szentjóbnyé.

— Azért asszonyom, mert tudom,

ból jöttek vissza, de úgy kell lenni,
hogy a visszavándorolt, 234 em-
ber között bizonyára akad, ha
csak egynehány is, aki azért tért
vissza, mert úgy tudja, úgy érte-
sült, úgy tapasztalta, hogy ide-
haza javulnak a viszonyok, gon-
doskodnak munkáról a szegény
ember számára, talál megélhetést
és nem kénytelen idegen rabszolga
munka révén keresni kenyerét.

Ez a néhány ember, a ki emez
érzésektől vezetettve jött vissza
hozzánk, az igazi eredmény.

A hatalmas, az óriási. Amelynek
nyomán bátran és biztosan nézhe-
tünk egy jobb jövő elébe.

Mert tagadhatatlan az, hogy
hazánkban, de különösen Zemplén-
vármegyében a közállapotok ja-
vultak. A népről inkább gondos-
kodnak, mint valaha. Szociális
munka nagy tervezeteit vehetjük
észre minden vonalon. Ez a nagy,
nemzet-megmentő munka a köz-
ponti politikától indult ki, de alig
talált hálásabb talajra, mint Zem-
plén-vármegyében, ahol e politika
nemes irányzatát a legjobban meg-
értették és annak nyomán immár
eredményeket is képesek felmu-
tatni azok, akik hivatottsággal,
nemes és céltudatos buzgalommal
vezetik az irányítás, az intézkedés
áldásos munkáját.

Mert régi dolog az, hogy a
kivándorlás egyedüli meggátlása,
sőt a visszavándorlás elősegítése
csupán azon mulik, hogy idehaza
tűrhető állapotokat teremtsünk.
És ne érezze magát elhagyatva a
szegény ember. Ne lásson az ál-
lamban, a közigazgatásban csupán
kémet, mely adót szipolyoz ki

hogy unalmas leszek önre nézve.

— Ugyan! hát oly kevésre be-
csüli társalgási képességeit? — gú-
nyolódott az asszony.

— Nem a társalgási képességem-
ben nincsen bizalmam, de önnek assz-
szonyom, midég csak egyet szeretnék
mondani és sajnos! ezt az egyet ön
nem szereti hallani — ez untatja önt!

Az asszony arcán a gunyos mo-
solynak helyet adott bizonyos szigorú,
mondhatni: fölényes nézés.

— Lásna Miklós, már hónapok
óta kérem önt, hogy bármiről ezen a
nagy világon beszélgessem velem,
csak éppen — a szivéről hallgasson.
Mondtam már egyszer, régen s ma
ugyanazt mondom: ha barátságomat
meg akarja őrizni, ám fogadja meg
tanácsomat. Sajnálom, ha önt elvesz-
teném — de szerelemről tudni nem
akarok. Ne kívánja, hogy kiméltlenül
elősoroljam az okokat, miért nem aka-
rom meghaladni, elég legyen azt
tudnia, hogy rokonszenvenem bírja. De
a rokonszenven még nem elegendő a
szerelemhez. A kit szeretünk — azé
minden gondolatunk, vérünk s mindez
összinté, tartós barátságot eredményez-
het.

A férfi szeme az asszony ajkán
csüngött. Nem annyira a szó, mint a

belőle, hanem áldó és védő kart is, mely megóvja őt az inségtől, atyailag gondoskodik róla és — kenyérhez juttatja.

Ugy kell lenni, hogy a kívándorlás által legjobban sujtott megyénken ilyen áldásos utra vezetett e problema megoldására irányuló igyekezet s annak első eredményét üdvözölhetjük a visszavándorlási adatokban. Ezek az adatok a reménység örömtüzei gyanánt gyulnak ki minden magyar ember lelkében és lelki szemünkkel már látjuk a jövődőt, mikor a megkezdett munkát folytatva a fiait visszanyert egységes és erős magyar nemzet gazdag lesz és hatalmas, valamire képes anyanyelvünk szerteleng e hazában.

L. M.

— augusztus 16.

A jogi oktatás reformjáról szóló előadói tervezettel szemben — a budapesti magyar királyi egyetem jog- és államtudományi kara ellentétes álláspontra helyezkedett. Erről egyébként mi már szoltunk; ez alkalommal csak azt említhetjük meg, hogy a karak véleményes jelentése fűzet alakjában most jelent meg.

Az adóvégrehajtás felfüggesztése. Ahhoz a mozgalomhoz, amely az adóvégrehajtásnak a nyári hónapokban való felfüggesztését célozta, mind több vármegye csatlakozik. Így ma Hont és Nógrád vármegyék kéri a képviselőházat az iránt, hogy az adóvégrehajtást csak az októberi és januári évnegyedben eszközöljék. Hont vármegye azonkívül a tanítói nyugdíjárulék törlesztését is kéri.

Újítás a postánál. A kereskedelmi minisztériumban érdekes terv megvalósítását készítik el. Arról van ugyanis szó, hogy a posta- és táviró-segéd-tisztai állásokat megszüntetik, úgy hogy már az idén nem is lesz segéd-tisztai tanfolyam. Ezentúl a posta, ugyszólván nevelni fogja magának a segéd-tiszteket, még pedig olyképpen, hogy fölvesznek bizonyos számú olyan ifjakat, a kik a középiskola négy osztályát elvégezték, ezeket aztán beosztják a kezelés különböző ágazataiba. A kereskedelmi kormány most kérdést intézett a posta- és táviró-igazgatóságához, hogy körülbelül hány fiu

dallamos, kedves hang zenéje nyilallott a szívébe.

— Asszonyom ez lehetetlenség. Én ott, hol szerelmet várok — nem elégedhetem meg a barátság ígéréteivel. Vagy a szívét kérem, vagy pedig lemondok mindenről — még az életemről is! Mert én bennem semmi féle tehetség sincs ilyen lét elviselésére.

Mély keserűség beszélt a férfiből. A nő nyugodtan nézett vendége felhevült arcába.

— Ön nagyon fiatal még Miklós, azért beszél így! Azért, mert egy asszony ki önnel egyidős — s így kor terítetében sem önhöz való — nem akarja szerelmét viszonzni — ön lemond az élet, a boldogság minden reményéről? Látta, ha férfi lennék — bizonyítanám, hogy egy asszonyt könyvnyű feledni. Egy realis kurát ajánlok beteg szívének. Utazzék el hosszabb időre! Járja be a külföldet, vagy menjen hazájába, a havasokba vadászni. Az utazás változatosságot nyújtó élete — vagy a vadászszeszvedély izgalma lassan feledtetik önnel létezésemet. S ha majd megnyugodott szívvel, edzett akaratával visszatér ide — bennem egy jó, öreg barátot fog találni mindég, ki szívesen, örömmel fogja hallgatni — midőn ön majd egy új szerelméről fog mesélni nekem.

fölvételére volna szükség. A kereskedelmi minisztert ez újítás foganatba vételénél a gazdasági szempont vezeti.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

A Dusa-híd ügye.

A Butka községben újonnan telepített Dusa-híd ügyében Wiczmány Ödön vármegyei biz. tag lapunk júl. 31-iki számában az illetékes vármegyei hatóságokhoz és mérnöki hivatalokhoz intézett nyílt interpellációt közölte. — Ennek folyományaképpen lapunk aug. hó 9-én megjelent számában az ügy állásáról a következő tudósítást közöltük:

„E hó 2-ik napján a járási főszolgabíró, a kultur főmérnök és az államépítészeti hivatal kiküldöttje Butkán megjelentek és a községnek már régebben tett távirati jelentésével kapcsolatban megállapították, hogy a község helyesen és törvényesen járt el. A kulturfőmérnök pedig e hó 4-én a kérdéses terület felmérését szakértő közegé által már teljesítette is. Mindezek után konstatáltatott, hogy semmi akadály nincs többé, hogy a vállalkozó a hidat megfelelően elkészíttesse és a forgalomnak átadja. Sajnos azonban — írja a tudósítás — még mai napig sincs hatósági intézkedés arra, hogy a hidfők betömése folyamatba vétessek. Itt a termény hordás ideje és hidunk még ma sincsen.”

Ezekkel szemben, nehogy ez utóbbi tudósítás a nagyközönség félrevezetésére és megtévesztésére szolgáljon, kötelességünknek tartjuk az illetékes nagymihályi járási főszolgabíró még aug. hó 2-án, tehát a foganatosított vizsgálat után haladéktalanul meghozott I. fokú, az ügyet teljesen megvilágító hozzánk beküldött határozatát egész terjedelmében közölni: 1838/I. szám.

A Butka községben újonnan felépített Dusa-híd hidfőjének betöltése és az új feljárók létesítése tárgyában a vármegye alispánjának 15236, 16189, 16667 és 16769. sz. rendeleteire megtartott vizsgálatok alapján és eredményeihez képest alólírott főszolgabíró következőleg

határozott:

Amennyiben az új Dusa-híd építési vállalkozójának, Thuránszky Tihamér szalóki lakos földbirtokosnak a hid építéséhez elfogadott és egyszerűsmind a vállalat alapjául szolgáló s a versenytárgyalást megelőzőleg a törvény által rendelt módon és időben

Higye el, hogy azon idő, midőn ön elfeled engem — nemsokára be fog következni!

Az ifjú felállott. Nyugodtságot parancsolt természetének, szilaj vére lüktetésének, de a hangja, az az elfojtott, remegő hang elárulta azt a mély keserűséget, mely összegyűlt szívében — lelkében.

— Megfogadom tanácsát asszonyom! elutazom — meg akarok gyógyulni — s önt is megkímélni alkalmatlan látogatásaimtól. Isten önnel nagyságos asszonyom!

— Mélyen, szertartásosan hajolt meg Bánhidy. Ajkai futólag érintették az asszony fehér kezét.

Júlia a férfi szeme közé nézett.

— Ön haragszik Miklós!?

— Nem asszonyom, nem haragszom, de menni akarok. Nem volna önérzetem, ha ezek után még maradnék!

Midőn az ifju után az ajtó bezárult, a fiatal asszony behúnyt szemmel, sokáig ült egy helyben. Kezét homlokára szorította, keble hevesen emelkedett; látszott, hogy önmagával küzködik, az emberi élet legnehezebb, leggyötrőbb harcát vívta a lelke. Midőn hosszú idő után letette kezét homlokáról — az arca sápadt, de nyugodt volt.

(Vége köv.)

Butka község előjáróságánál közszemlére kitett hid tervezet és előméret költségvetés alapján nem csak joga, de sőt kötelessége volt a régi hid rozoga pillére miatt két részre osztott csatorna ágakat, a csatorna szelvény figyelembe vételével az új hid pillérei jóváhagyott elrendezésének megfelelően, tudniillik a középső 10-0 méteres nyílás alatt egy ágba egyesíteni, a panaszos feljelentésekben és a vizsgálat folyamán „szigetköz”-nek elnevezett és a két csatorna ág eredeti létesítése alkalmával kiképzett földmennyiség depóniájával szolgáló földrészen nyílt végig a tervezet szerint kiásatni, és az ebből nyert földanyaggal az egyik főlegessé vált csatorna ágat és a két hidfőt betömni, és csakis amennyiben ez az anyag, valamint a régi feljárók és csatlakozó utstetek lenyéséséből s azok szabályszerű kiképzéséből kiképzett földmennyiség a két hidfő betömésére és az új feljárók létesítésére elégtelen leendett, vált volna kötelességé a betöméshez hiányzó földanyagot szállítással fedezni;

a község előjárósága pedig ezáltal, hogy vállalkozó kubikosait a munkából — dacára annak, hogy a Dusa lecsapolási munkálatok végrehajtásával megbízott Haidinger István Herceg Lobkovitz Rezső uradalmi felügyelője, a kubikosokat a munkába visszaállította — a felsőbb hatóságok utasításának kikérése illetve bevárása nélkül, ismételtén elkergette, és vállalkozót munkája teljesítésében megakadályozta, — ez által is anyagi kárt okozván neki, mert a kubikosokat hasztalanul eltöltött munkaidejükért ki kellett fizetni, tekintettel arra, hogy vállalkozó Thuránszky Tihamérnak a f. évi július hó 28-án kelt 1896. sz. a. az iratóknál levő jelentése szerint most már a legnagyobb munkaidő beálltával munkásokat egyáltalán nem kaphat, ennél fogva a hidfők betömését nem eszközölheti, de sőt erre, a mennyiben a munkában ismételtén gátoltatott, nem is kötelezhető: őt az általa újonnan felépített s különben a földmunkától eltekintve még a folyó évi július hó 5-én teljesen befejezett hid hidfői betömésének és az új feljárók létesítésének kötelezettsége alól felmentem, s erre a község előjáróságát legelső sorban Harbulyák Pál bírót és Szoták István körjegyzőt, mint akik hatáskörüket tullepve, a munkát önhatalmulag beszüntették, ezennel szigoru megfigyeléssel kötelezem, hogy a hidfőket jelen katarozatom vételétől számított 8 napok alatt minden további késedelem nélkül annál is inkább tömesék be, és az új hidon ezáltal a közlekedhetést állítsák elő, mert ellenesetben azt költségükre, nem tekintve arra, hogy mibe kerül, magam fogom végrehajtatni.

Elmarasztalom továbbá nevezett előjárókat az összes felmerült eljárás és vizsgálati költségekben és azok megfizetésére kötelezem, fentartatván az előjáróknak — arra való tekintettel, hogy a község képviselőtestülete eljárásukat jóvá és helybenhagyta és magáévá tette, sőt meghagyta, hogy a csatorna korrekciót s innen a föld kiemelését ezután se engedje meg, a község képviselőtestületének jelen volt mindazon tagjai elleni viszkeregeti jogát, a kik a határozat meghozatalában részt vettek, s a jegyzőkönyvet aláírták. — Viszont vállalkozó érdembe hozandó vállalati összegéből az ezen földmunkára megállapított tétel a betöltés teljesítésére kötelezett előjárók, esetleg képviselőtestületi tagok javára, a felülvizsgálat és végleges átvétel alapján foganatosítandó leszámlálás alkalmával vissza fog tartatni, de előzőleg ezen tételből vállalkozó javára a munkából elkergetett kubikosok hasztalanul eltöltött napibére, továbbá a földmunka tételének megfelelő árengedmény, bélyegilleték, adó és az elkészített hid munkabére után számítható és az igazságtalan s tisztán felbujtásnak tulajdonítható huzavona folytán keletkezett kamat-vesztesség levonandó leend.

A hidfők betömését és ezzel kap-

csolatosan a Dusa lecsapolási csatornájának a hid alatti és feletti kiigazítását az előjáróság, a Dusa-szabályozás végrehajtásával és felügyeletével megbízott Haidinger István uradalmi felügyelő felügyelete alatt, az V. ker. kir. kulturmérnöki hivatal által megállapított vonalzás szerint egyik rétmester közbejöttével tartozik foganatosítani, megjegyeztetvén, hogy a hidfők betöltésénél és a feljárók előállításánál a munkálat vezetésével megbízott Czako Ignác művezető, kir. mérnök utasításait köteles kikérni, és a munkát ennek megfelelően tervszerűleg végrehajtatni. — E célból a művezető mérnöknek a bekívánt tervet, és előméret-költségvetést visszaadom.

A község megnevezett előjárói ellen a fegyelmi eljárás elrendelését, és ennek alapján esetleges szigorubb megbüntetések ez alkalommal azon indokból mellőzöm, mivel a vizsgálatok folyamán meggyőződtem arról, hogy az előjáróság, különösbbe pedig a betöltést foganatosító községi bíró ezen kardinális hibát, mely által a község lakosainak a vármegyei hírlapokban közölt nyílt levél szerint is nagy károsodást és hátrányt okozott, szenvedélyes befolyások nyomása alatt követte el.

Már ez alkalommal figyelmeztettem azonban Szoták István körjegyzőt, hogy attól a hangtól és modortól, a melylyel beadványait, alaptalan bejelentéseit és jegyzőkönyveit írja s egyes képviselői tagok, különösen pedig Haidinger István uradalmi felügyelő iránt viseltetik, óvakodjék és ne feledkezzék meg azon kötelességeiről, mellyel neki ugyis, mint a közs. képviselőnek tehát egy felettes testület tagjának ugyis, mint herceg Lobkovitz Rezső, a körjegyzőség legnagyobb birtokosa, képviselőjének tartozik.

A község képviselőtestületének ez évi augusztus hó 2-án az azon napra kitűzött vizsgálatomat megelőzőleg tartott ülésében Wiczmány Ödön képviselői tag részéről beadott és a képviselőtestület által elfogadott indítványban foglalt azon kérelem, hogy Thuránszky Tihamér vállalkozó ellen a hidnak a szerződési határidőre való el nem készítése miatt a megfelelő kötbér állapíttassék meg, elutasítottam, mert a művezető mérnök által ez évi május hó 22-ik napján fölvett, és a község bírja és jegyzője által aláírt jegyzőkönyvben megállapított vismajor következtében a szerződési határidő az építési napló tanúsága szerint 40 nappal hosszabbítatván meg, a hid munkálatok befejezési határideje ez évi augusztus 5-ik napján jár le.

Vállalkozó mindazonáltal az építési napló tanúsága szerint oly nagy erővel fogott a munkálatok végrehajtásához, hogy a vismajor dacára már f. évi július hó 5-re készült el a hid építéssel és a feljárók létesítését is már f. évi július hó 4-én kezdte meg és azt 4-5 nap alatt be is fejezte volna, ha abban a község előjárósága által nem gátoltatik, vagyis az eredetileg f. évi június hó 26-ra kitűzött határidőt legfeljebb 10 nappal lépte volna tu!, a vismajor következtében megállapított új határidő előtt pedig 27 nappal előbb lett volna kész, mint arra a szerződés szerint kötelezhető lett volna. Vállalkozót tehát anyagi felelősség ebből a szempontból, hogy a hid mai napig sincs a forgalomnak átadva, nem terheli és ellene kötbér meg nem állapítható.

Ugyan ebben az indítványban a művezető kir. mérnök részéről csak időszakonkénti gyakorolt ellenőrzés ellen foglalt panasznak sem adatik hely, mert a község képviselőtestületének f. évi március hó 26-án tartott rendkívüli közgyűlésében felvett jegyzőkönyv szerint a hidmunkálatok állandó ellenőrzésével és az anyag átvételével ifj. Harbulyák Pál bíró, Popelyás István és Nadzám Mihály butkai lakosok biztattak meg és a művezetőnek csak kéthetenkénti egyszeri kiszállása kérelmezett, ennél fogva állandó ellenőrzést nem is gyakorolhatott.

Mint hogy pedig a hid már kész, az említett indítványban foglalt azon kérelem, hogy a hidanyagok újabb megvizsgálása végett az államépítészeti hivatalnál Gerhardt Sándor kir. főmérnök kiküldetése kieszközöltessék, hasonlóképpen elutasították, mert az anyagok megvizsgálása a kir. államépítészeti hivatal közreműködésével megtartandó felülvizsgálat kapcsán különben is meg fog történni.

A képviselőtestület által augusztus hó 2-án elfogadott többször említett indítványban foglalt azon kérelem továbbá, hogy Haidinger István és Thuránszky Tihamér ellen az 1871. 40. t. c. 1. §, 1874. XI. t. c., 14. §, 1879. 40. t. c. 143 §, az 1885. XXIII. t. c. 142. és 185. §§ és 1886. XXII. t. c. 62. §-ai alapján az eljárás megindíttassék, a fentiek szerint minden alapot nélkülöz.

Indokok:

Turánszky Tihamér vállalkozó szerződésbeli kötelezettségéből kifolyólag, tehát jogosan akarta a hid alatti két meder szelvény közti szigetnek tervszerinti levágásából származó földet a feltöltések létesítéséhez felhasználni, és Haidinger István uradalmi felügyelő, mint a Dusa-lecsapolási munkálatok végrehajtásával megbízott, e munkálatba jogosan állította bele vállalkozó munkáit, mert mindaddig, míg e nemű megbízása tart, a Dusa-meder állapotáért a felelősség őt terheli.

A község előjárása ekként hatáskörét tullepte, midőn a vállalkozót ebben megakadályozta és e szerint az ebből kellethető anyagi kár a község előjárását terheli.

Elvi szempontból sem volt ezen munkálat ellen kifogás emelhető, mert a tárgyalás során az V. ker. kir. kulturmérnöki hivatal főnökének jegyzőkönyvébe foglalt véleménye szerint az említett szigetköz eltávolítása ellen vízelvezési szempontból nemcsak hogy kifogás nem emelhető, de sőt a víz lefolyásra, a 2 ág helyett egy medernek létesítése még előnyösebb. Mint hogy pedig a Dusan lévő hidak alatt a levezető csatorna medrek ily módon való létesítése iránt már a Dusa-szabályozásra vonatkozó engedély okiratban gondoskodás történt, erre külön eljárás nem volt szükséges.

De más részről, minthogy a jóvá hagyott terv szerint a Dusanak a régi hid alatti két ág helyett, a két ág közötti szigetnek tervszerinti és erre a célra szükséges levágása által oly új szelvénye létesítendő, mely egy ágba az új hid középső 10.000-mes nyílása alatt vezet, ennek a munkálatnak végrehajtása, mert a terv a szerződés kiegészítő része — vállalkozó kötelezettségét képezte. Ennél fogva vállalkozó teljes joggal fogott a sziget levágásához és ennek kapcsán a feltöltések kiképzéséhez annál is inkább, mert az előmért-költségvetés 2. tét. szerint csak a hiányzó és nem az összes földmennyiséget volt köteles szállítással fedezni és mert a község által ki jelölt anyag nyerőhely az ugynevezett „Pázsit-ról” sem a szerződésben, sem a versenytárgyalási feltételekben sehol szó nincs, a vállalatra pedig csak a szerződés és mellékletei kötelezők. Különben is ehez az anyagnyerő helyhez oly ut vezet, melyen sem kordéval, sem szekérrel közlekedni nem lehet, tehát anyag nyeresére alkalmatlan.

Ezen határozatról Butka község bírája Harbulvák Pál, Szoták István körjegyző, a község képviselő tervterület, Haidinger István uradalmi felügyelő, a kir. építészeti hivatal főnöke, az V. ker. kir. kulturmérnöki hivatal főnöke, Czako Ignác művezető kir. mérnök, a terv és előmért, költségvetés kiadása mellett, Turánszky Tihamér vállalkozó és a T. vármegye Alispánja jelentés kíséretében értesítették.

Kelt Nagymihály 1902 Augusztus hó 2-án.

Füzesséry Tamás
főszolgabíró.

E határozatból a nagyközönség teljes tájékozást nyerhet az ügy felől

és megtudhatja, hogy amennyiben e határozat nyert értesülésünk szerint felebbezés alatt áll, sem a hatóság, sem a vállalkozó nem oka annak, hogy a még júl. hó 5-ére felépített hidfők mostanáig sinesenek betöltve, feljárásra elkészítve, és hogy a község lakosai a felépített hidon nem közlekedhetnek.

JEGYZETEK

a hétről.

Valamelyik istentelen és minden jobb érzésből kivetkőzött ember egyszer kétségbevonta a nemzeti jelzések és a zászlók használatának jogosultságát, mondván: „micsoda tulajdonképpen az a zászló? Piros, fehér és zöld színre festett vászon, melyet egy hosszú póznán tartanak. És ezt imádják és ezt lobogtatják, ez alatt indulnak harcra a népek. Hát nem bolondság ez?!“

Az ilyen hőbortos beszédet minden éppgondolkodású ember neveti. Vagy száznakozik a szegényen, akit nem tud megilletni a nemzeti szimbólum: a zászló. Mert szent, jelentőségteljes és drága szimbólum az a három színre festett vászondarab. Jelképezi a magyar államot, az édes hazát a maga nagyságában, egészében, magyarságában. Valamerre ez a zászló diadalmasan lobog, nemzeti nagyságunk hatásait jelenti az s büszkeségtől dagadó kebellet nézzük a szent jelvényt, a három színt, mely annyi esaták viharán keresztül vezette már győzelemre a magyar szabadságért küzdő harcosokat: igaz fiait ez édes hazának.

Tehát szent szimbólum a magyar zászló, a legnagyobb, a legszebb. De jelentősége van minden más zászlónak is, valameddig kulturális, hazafias és magyar érzések, törekvések élén leng az a lobogó. Ilyen szimbólum tehát a *Sátoraljai helyi gyártelepiald., zene- és önképzőkör* zászlaja is, melynek holnapi felszentelési ünnepélye az előjelek után itélve nagyszabású magyar ünnepség lesz.

Adassék meg a tisztelet részünkről is ennek az új zászlónak, amelynek nyelét ime lelkes magyarok tartják erős kezükben és a Himnusz hangja mellett adják át rendeltetésének. Lobogjon ez a zászló mindig magasan és enyhe szellő játszadozzék vele: a békés haladás szellője, de a mely fejlődjön viharra, ha arról lesz szó, hogy ellenséges áramlatot kelljen visszaverni.

Mert körülöttünk idegen áramlatok zajlanak s nem lehetetlen, hogy nem lesz megpróbáltatások nélkül való a közel jövőndő. Minden egyesület, minden testület, minden ember álljon tehát a magyarság sziklaszilárd alapján most is, a jövőben is. Egy-egy ilyen ünnep, mint a mostani zászlószentelési ünnep, sokat tesz arra nézve, hogy egyesüljünk, tömörüljünk, lelkesedjünk. Azért tehát jelentőségében messze kihatónak tartjuk ezt az ünnepséget, melynek sikerét szívből kívánjuk.

Violaszin peesét alatt jött meg az üzenet a mult héten a magas miniszteriumtól, hogy: nem kapunk katonaságot. Ez ugyan nem valami nagyon örvendetes, de nem is tudunk rajta annyira szomorkodni, mint azok, akik még egy árva fináncot sem akarnak nélkülözni Ujhelyben. Tény, hogy fontos közgazdasági jelentősége van a nagyszámú katonaság jelenlétének, mert sokat fogyasztanak, sokat költenek, emelik a város külső képét is. Am másrésről meg van az az árnyoldal, hogy ahol sok a katonaság, ott megdrágulnak az élelmi szerek, a lakás, a fogyasztási cikkek és ez a szegényebb polgárok rovására megy. Nem azért irjuk mindezeket, mintha nem érintene bennünket is sajnosan a katonaság távolmaradása, hanem azért, hogy megvigasztaljuk azokat, akik immár reményességükben megcsalhatkozva, szor-

nyú bu-bánatnak eresztik a fejüket. A kiesi, hol szőke, hol barna hajfürtökkel fedett fejcskékét, mert hát — amint tudni méltóztatnak — ez a fontos közgazdasági kérdés a gyengébb nemnél talált különösen sok védelmezőre.

HIREK.

Krónika.

— aug. 16.

Hogyha eljön szombat este, S nap lesüt, mint rendesen, Felriadok puha párnán: Szent Atyám, jó Istenem...! És jajongok, mert agyamon Rémes gondolat fut át: Szent Isten! még nem csináltam Meg a heti krónikát...!

Egy szót irok, kettőt törlok, Gondolkozva szüntelen: Mi a csuda is történt hát A mult héten Istenem...?! S conclusióm, hogy lezárom Az a vége rendesen: Hogy e héten bizony Isten! Nem történt hajh! semmisen!

Eszembe jut ez is, az is; Hogy ez így volt, az meg úgy, Ez leégett hétfőn este, Az meg kedden vízbefult, Itt volt ülés, ott volt gyűlés, Concert volt és többi más, S izzadok úgy, a mint szokott Ilyenkor a krónikás...!

Ujra irok, ujra törlok, Majd meg más tollat veszek, Más papírra kezdék írni Persze: így se', ugy se' megy. Végre aztán nagy sokára Kész a vers első sánka: Mult vasárnap délutánján Rettentő nagy tűz vala.

Aztán ujra gondolkozom Agyamon át eszme száll, Am hiába! lomha tollam Rá egy rimet sem talál. Végre dühhelt felkiáltok, Mi lesz vélem Jehova...?! Ni... ni... ni, hisz' csoda történt Kész van már a krónika... — th.

Az ujhelyi corsó.

— aug. 15.

De hát van-e ujhelyi corsó...?! Mert, olyanról írni, a mi nincs, nevetséges dolog volna és nonsens. En nem merem állítani, hogy van, és nem is azért irok róla, mert van, hanem mert lehetne. Ha Sárospataknak van corsója, nagy szegény lenne, ha mi nem tudnánk magunknak ilyet csinálni... Ha Kajaszó-Szent-Péternek és Kutya-Bagos felső Mocsárosnak van sétateré, mért ne lehetne Sátoraljai-Ujhelynek, a mely város tudvalevőleg Zemplénmegye székvárosa s pár év óta rendezett a tanácsa...?! A corsó az még a pokolban is corso... Élénkíti a várost, összehozza az embereket, nagy városias színt ad a kis mezővárosnak is és e mellett hangulatot önt a fád nyári és tavaszi esték nyomasztó légkörébe.

Ujhelyben a Kazinczy-utcának jobb oldala (a pályaudvar felé menőleg) kapta ezt a hangzatos nevet, De valljuk be csak — bitorolja. Ha a Kazinczy-utca történetesen oly jogalany lenn, mely név és cimbitörlesztés perrelhet, be adtam volna ellene a keresetet, mert bosszant az impertinenciája a lopott tollakkal kérkedőnek. Utóvégre a corsónak is megvannak a maga sajátosságai, a mit ha nélkülöz: — elveszti jellegét.

Az ujhelyi corsó nélkülözi a corsó jellegét egyrészt azért: mert a corsónak nevezett helyen tulnyomó sok kétes elem koptatja a betont, s így sokan leszorulnak az utcatestre — ép azok, a kik a corsónak a corsó jellegét vannak hivatva megadni, másrészt a Kazinczy-utca jobb oldalának corsó jellegéről csak az vesz tudomást,

a ki elég elfogult arra, hogy nem létezőt állítson, harmadszor és végre nem corsó az ujhelyi corsó azért, mert semmi eszközzel nem törekednek arra, hogy azt azzá tegyék. Az ut szélén elhelyezhetnének pl. pár ülőhelyet, mert ez ülőhelyek kedvéért is átszorulna a közönség a Kazinczy-ut sétahelynek nevezett oldalára, mivel jelenleg az ülőhelyeket csupán Rein cukrásznak az utcatestre helyezett asztal melletti székek helyettesítik. Ezeket gondoltuk helyesnek hozzá fűzni az alábbi levélhez, melyet lapunk egy olvasója küldött hozzánk:

Tisztelt szerkesztő ur! Ismerve a közügyek iránti érdeklődésüket és tudva, hogy a köz érdekének b. lapjuk hasábjait mindig átengedik, azon eszme megpengetésére kérem, hogy ha már most nem is, legalább a jövő alkalommal helyezhetne a város pár ülőhelyet a Kazinczy-utca corsó-nak praedesztinált részére, azon helyre, mely jelenleg füvel van beültetve. Ugy gondolom, hogy az estéknél sétáló közönség örömmel venné ez intézkedést. Maradtam szerkesztő urnak kész szolgálója: B. G. hivatalnok.

Makama az időről. Mégváltozott az idő — a hűvösség egyre nő — kapós lesz az übercieher — ha az idő ilykép viccel. — Engedjék meg azt nekem — hogy erről szól énekm — elmúlt a fürdőszezon — s benépesül a beton — de ha hűvös lesz, mint most — s hő helyett nyár hideget oszt — olyan lesz az esti corsó — mint egy lecsukott koporsó — pedig várta mindahány — urfi, urnő, urilány — hogy muljon a fürdőzés — lesz úgy séta nem kevés — és ujra élénk lesz a város — de ha időnk hűs és sáros — beláthatja minden ember — hogy a séta senkinek kell — s befűtve a kis szobát — kályha mellett olvasgatunk — szenzációt, makamat.

— **Felelős szerkesztőnk** távollétében a lap mai számaért főszerkesztőnk ifj. Meczner Gyula felelős.

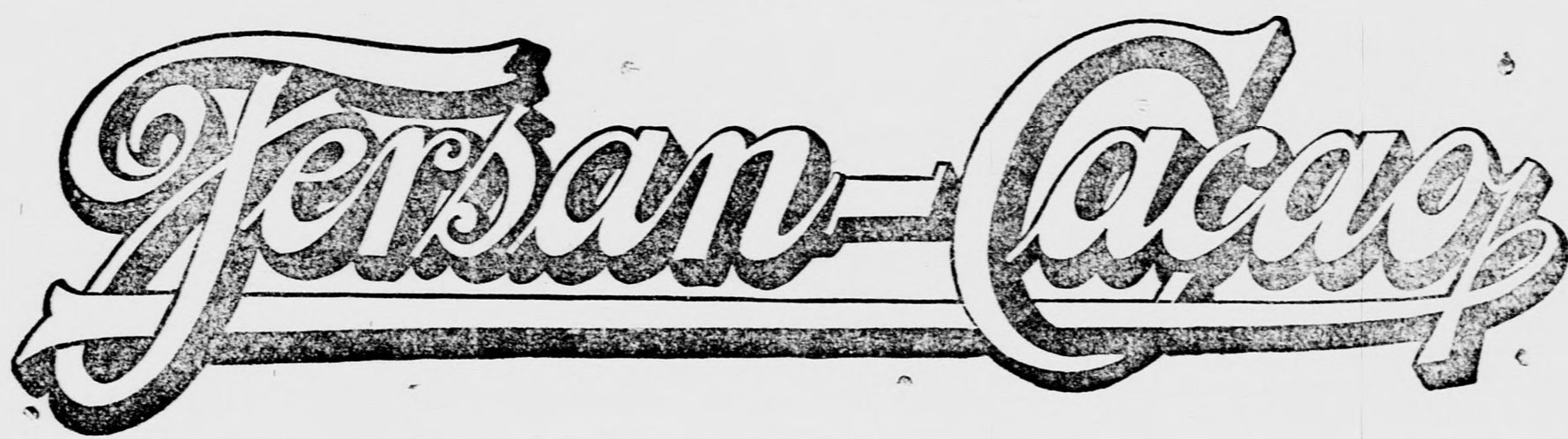
— **Személyi hírek.** Juhász Jenő ügyvéd, a takarékpénztár ügyésze üdülése helyéről, Thurzófűredről, Dókus Mihály földbirtokos Reichenhallból, dr. Rosenthal Sándor a központi takarékpénztár igazgatója Marienbadból hazaérkezett. — Pintér István a szrenesi járás főszolgabírája f. hó 17-től kezdődőleg veszi igénybe 4 heti szabadságát. Helyettese ez idő alatt Bárczy Gusztáv szolgabíró lesz.

— **Rendjeladományozás.** Ófelsége a király Kósch Árpád nyomdatulajdonosnak, az „Eperjesi Lapok” kiadó-tulajdonosának a Ferencz József rend lovagkeresztjét adományozta.

— **Gróf Sztáray Antal alapítványa.** N.-Mihályban 1904. évi június hó 1-én fog megnyitni a „Gróf Sztáray Antal uradalmi kiseddővő és menhely”. A kettős alapítvány, mely N.-Mihályt oly közelről érinti, gróf Sztáray Antal nagylelkűségének maradandó bizonyítéka lesz.

— **Nagy hangverseny Szeptemberben.** A nyári holt idény után a szorgalmasabb életnek egyik érdekes kezdő attrakciója fog lezajlani szeptember hó 6-ikán a vármegyeháza nagytermében. Egy fiatal ambiciózus leányka, Werner Sárika, akit dilettáns keretben oly sokszor és oly előnyösen ösmert közönségünk, mint egy művésziskola végzett növendéke fog bemutatkozni. A cimbalom, ez a gyönyörű magyar hangszer, az ő művészi ambiciójának instrumentuma. Gyönyörű, de egyszersmint a lelket emésztő vállalkozás, amely a művészeket érvényesülésre sarkallja. És a serdülő leányka, ily fiatalon a művészi ambicióját most akarja érvényesíteni, és itt e gyönyörű hangszer kultiválásaért fáradozni — tanítani. Merész és érdekes vállalkozás nálunk Magyarországon, ahol a zenekulturát csak az

Paris 1900. **EREDETI** **SINGER** **Grand Prix.**
VARRÓGÉP családi használatra és minden gyártási szak számára.
INGYENES OKTATÁS a divatos műhímzés minden fájában.
Varrógépüzemhez való elektromotorok.
SINGER Co. varrógép-részvénytársaság. Sátoralja-Ujhely, fő-utca 493.
 Tűzvédelmi kiállítás Berlin 1901. **arany érem.** legmagasabb díj.
 Panamerikai kiállítás Buffalo 1901. **arany érem.** legmagasabb díj.

Haszonbérbe adatik
 Felső-Regmeczen egy tagosított birtok, mely áll 451^{296/1200} hold szántóföld s kertből és 78 osztályozott hold rétből, lakház, magtár, istállók, cselédlakásokból. Értekezhetni a tulajdonos **Dókus Ernóvel** Legenyén. Közvetítők nem díjaztatnak.

Legelő
 985 hold, folyó víz mellett, nagyrészen árvízmentes, a szürthei Latoreza hídától mintegy 3 kilométernyire részletenkint is bérbe kiadó hosszabb időre; ugyanott 200 vagy 300 hold örök áron eladó. — Tudakozódhatni alólírott tulajdonosnál Kis-Gejőzben, vasuti állomás Szürthe.
Egry Ferencz, harangöntő.

ÉRTESÍTÉS.
 Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudására hozni, hogy mindenemű ingatlanok vételét — eladását, — bérbeadását avagy bérbevetelét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alatt közvetítem
Jóhirnevű vendéglőmben kitűnő asztali bor 34 krtól 40 krig, — továbbá valódi hegyaljai szamorodni 1 forint, 20 krtól 1 frt 60 krig kapható.
Weinberger Manó, S.-A.-Ujhely Korona u.

Képviselők
 kik gázberendezések szerelésében jártasak, **kerestetnek ACETYLÉN** világítási vállalathoz.
 Ajánlatok referenciáik megjelölésével **KLINGER RICH.**
 Gumpoldskircheneri gép- és fémáru-gyár magyarországi telepe
 Budapest, VII., Hernád-utca 43. sz.
ACETYLÉN-UDVAR címzendők.

Senki
 se mulassza el egyik legrégebb budapesti bankházunk részere törvényesen megengedett állam- és hitelsorsjegyeknek eladására való ügynökség végett jelentkezni. — Legmagasabb jutalék, előleg, esetleg fix fizetés. — Ajánlatok, M. V. 8912. alatt Haasenstein és Vogler hirdetési irodájához **Buda-**pest intézendők.

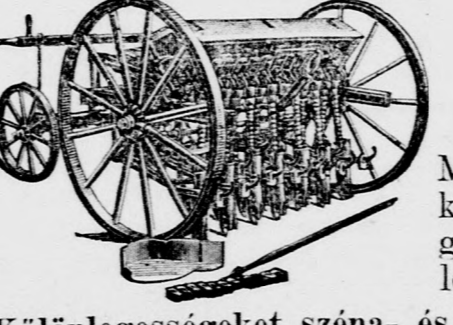
429/V. I. 1902. sz.
Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. bíróság 1902. évi Sp. I. 389/3. sz. végzése következtében Izsépy István ügyvéd által képviselt Kótics István s.-a.-ujhelyi lakos javára Gróf Hardenberg Aladár kistornyai lakos ellen 848 kor. 60 fill. s jár. erejéig 1902. évi július hó 7 én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2550 koronára becsült következő ingóságok u. m. lovak, ökrök, kocsik, fegyverek, házi butorok stb. nyilvános árverésen eladtnak.
 Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíróság 1902. évi V. I. 429 2. számú végzése folytán 848 korona 60 fillér tőkekövetelés, ennek 1902. évi május hó 14. napjától járó 5% kamatai 1/3% váltódíj és eddig összesen 108 korona 40 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Kis-Toronyán alperes lakásán leendő eszközökre **1902. évi auguszt. 21. napján** d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fog adatni.
 Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felül foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.
 Kelt S.-A.-Ujhelyben, 1902. évi augusztus hó 5. napján.
Hankus, kir. bir. végrehajtó.

Christoph-Lak
 Törvényileg védve. Veritabl Lauge Christoph
 Kapható Malártsik György fűszer-kereskedésében Sátoralja-Ujhely.

Restitutionsfluid
 Kwizda féle Restitutionsfluid
 Cs és szab. mosóvíz lovak részére.
 1 liter ára 2 korona 80 fillér. — 40 év óta az udvari istállóban, a katonaság és magánosok nagyobb istállóiban használatban van nagyobb munkánál elő-és utóerősítői, fizamoknál, mak merevségénél stb., az idomításnál kiváló munkára képesíti a lovakat. Csak a fenti védjeggyel valódi. Kapható Austr. — Magyarországon valamennyi gyógyszerárban és gyógyszerkereskedésben. Főraktár: Kwizda Ferencz János kerületi gyógyszerész, Korneuburg, Bécs mellett. Cs és kir. osztr. és magyar, román királyi és bolgár fejedelmi udvari szállító.

Gyümölcs és szőlő bor készitési gépek.
Gyümölcs és szőlő sajtók,
 folytonosan ható kettős emeltyű szerkezettel, és nyomó szabályzóval.
 A munka képesség 20% nagyobb mint bármely más sajtónál.
Hydraulikus sajtók.
Szőlő és gyümölcs zúzó
 és bogyczó morzsolók.
Teljesen felszerelt szüretelő készülékek.
 Szőlő és gyümölcs örlők, Aszaló készülékek gyümölcs és főzelék aszalására, gyümölcs vágó és hámozó gépek, legújabb szerkezetű szabad, önműködő „SYPHONIA“ gyümölcs és szőlővessző permetezők.
A legjobb VETŐGÉPEK
 Mayfarth Ph. és társa legújabb szerkezetű „AGRICOLA“ (tolóvetőkerék-rendszer) vetőgépei.
 Mindennemű mag- és különböző magmennyiség számára változókerek nélkül, dombon avagy síkon, a legkönnyebb járás, legnagyobb tartósság és mind a mellett a legolcsóbb ár által tűnnek ki. A lehető legnagyobb munka, idő- és pénzmegtakarítást teszik lehetővé.
 Különlegességeket széna- és szalmaprések-kézi használatra, kukorica, morzsolók, eséplőgépek, járgányok, gabonarosták, trieurók, ekék, hengerek és boronákban a legújabb rendszer és elismert legjobb alkotás alkalmazása mellett gyártanak és szállítanak.
MAYFARTH PH. és Társa
 gazdasági gépgyárak, vasöntődek és vashámorművek.
 Alap. 1872. **BÉCS,** II/I. Taborstrasse 71. **850 munkás.**
 Kiténtve több mint 490 arany, ezüst és bronz éremmel, az összes nagyobb kiállításokon.
 Részletes árjegyzék ingyen. Képviselők és viszont elárusítók kerestetnek.

a ban ta-szes fa-koz-or-gy a i és zatai szö-aszö-apit-atla-arak-atár-egin-gszaz-ó, te-tonai, en ol-ó in-z or-mindig káros végett ek ké-zeren-égnek sának mun-zövet-et fel-tvenni tukat a vatalá-esked-titkár. ügyek a tisz-szak-8-án d. tmányi al meg-emplén-let El-ebányai F. M. K. nagyban a bizott meg. elszalla-krirandu-faklyas-elmi mi-tal egyet-nából, az 20-31. yes uta-t, a me-az üzlet-i vasutak, at magyar zemély és k. A ked-esület tag-z I. osztá-yl a II. ályú jegy-k. A ked-sról Sel-ra szól, de assa-oder-át is meg-udapestről gy viszont, ülön-külön os főtítkár a kik a i kívánják, sület főtít-ug. 20-ig t a társas-or) szives-ég a részt-jéközhassa

ZENETE.
 ha bejelentí llető felettes zetesen: elin-azajön: levél-eredményt. el van veszve.

ers.)
 Gyula

